

תפ"ח 57155/07/12 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 57155-07-12 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני: כב' השופט אזולאי - אב"ד

כב' השופט זלוצ'ובר

כב' השופטת רז-לוי

המאשימה: מדינת ישראל

על ידי עוה"ד אלטמן ובלנרו

נגד

הנאשם: פלוני

על ידי עוה"ד חימי ווייס

גזר דין

ניתן לפרסם את גזר הדין ללא שמות ופרטים מזהים של המתלוננת, לרבות שמה, מקום מגוריה, מקום לימודיה או עבודתה. אנו אוסרים גם על פרסום שמו של הנאשם בשל כך שפרסום שמו עלול לזהות את המתלוננת.

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר הסדר טיעון לעניין תיקונו של כתב האישום, בכתב אישום מתוקן, במספר רב של עבירות אינוס, מעשה סדום, מעשה מגונה ומעשה מגונה בפני קטין לפי סעיפים 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) עד שמלאו למתלוננת 14 שנים, 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(1) + (4) מאז שמלאו למתלוננת 14 שנים, 351(א) בנסיבות סעיף 347(ב) + 345(א)(3) עד שמלאו למתלוננת 14 שנים, 351(א) בנסיבות סעיף 347(ב) + 345(א)(1) + (4) מאז שמלאו למתלוננת 14 שנים, 351(ג)(1) בנסיבות סעיף 348(א) ו- 345(א)(3) ובחלק מהמקרים גם בנסיבות סעיף 350 לחוק- עד שמלאו למתלוננת 14 שנים, 351(ג)(1) בנסיבות 345(א)(1)+(4) ובחלק מהמקרים גם בנסיבות סעיף 350 לחוק- מאז שמלאו למתלוננת 14 שנים, וסעיף 351(ד) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא אחיה של פלונית, ילידת 1987 (להלן "המתלוננת"). במהלך התקופה מאז היתה המתלוננת כבת שמונה שנים ועד שהיתה כבת שמונה עשרה שנים (להלן "התקופה"), הנאשם, במספר רב של הזדמנויות, ביצע במתלוננת עבירות מין.

מאז שהמתלוננת היתה כבת שמונה ועד שהיתה בת שמונה עשרה שנים, הנאשם נהג להראות למתלוננת במחשבו סרטים פורנוגרפיים וחוברות פורנוגרפיות ואמר לה שהוא "ילמד אותה הכל", הסביר לה על קיום יחסי מין בצורות שונות כפי שרואים בסרטים, תוך שהוא מבהיר לה שאנשים עושים זאת כי זה מאוד מהנה ואמר לה שהוא והיא יעשו

בדיוק מה שעושים בסרטים. במועדים רבים במהלך התקופה, בעת הצפייה בסרטים פורנוגרפיים, הנאשם הכניס את ידו מתחת למכנסיה ומתחת לתחתוניה של המתלוננת, נגע וליטף את איבר מינה, ובמקביל הוריד את מכנסיו ואת תחתוניו ואונן.

הנאשם אמר למתלוננת שאסור להם לדבר על זה ושזה יהיה הסוד שלהם.

לעיתים, בעת הצפייה בסרטים פורנוגרפיים, הנאשם הושיב את המתלוננת על ברכיו כשהיא ערומה והוא ערום, נגע בידיו באיבר מינה, חיכך את איבר מינו בגופה, בישבנה ובאיבר מינה, תוך שהוא נוגע בחזה, "מוצץ" את חזה בפיו ומורה למתלוננת לנשק אותו בצוואר וללקק לו את האוזן. בחלק ממקרים אלה, הנאשם נהג לשפוך את זרעו על חזה ועל איבר מינה של המתלוננת, ולעיתים, הוא הורה למתלוננת "למצוץ" את איבר מינו, תוך שהוא מסביר לה מה עליה לעשות בדיוק והמתלוננת עשתה כן, עד אשר הנאשם שפך את זרעו.

כאשר המתלוננת קיבלה לראשונה ווסת, היא שאלה את הנאשם אם תיכנס להריון כתוצאה ממעשיו והנאשם הרגיעה ואמר לה שלא.

כאשר היתה המתלוננת בגילאי 14-18, או בסמוך לכך, הנאשם, בנוסף למעשים המתוארים לעיל, החדיר את החלק העליון של איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת.

כאשר היתה המתלוננת בגילאי 14-18 או בסמוך לכך, המתלוננת אשר הורגלה על ידי הנאשם לביצוע המעשים המתוארים לעיל מאז היתה בת שמונה שנים, ניגשה בחלק מהמקרים אל הנאשם כשראתה שהוא צופה בסרטים פורנוגרפיים, לעיתים לאחר שיצאה מהמקלחת והייתה ערומה, ואפשרה לנאשם לבצע בה את המעשים המתוארים לעיל.

הנאשם, במועדים רבים במהלך התקופה, נהג לקרוא למתלוננת להיכנס לחדרו או נכנס לחדרה. בהיותם יחד בחדר, בהדרכת הנאשם, נהגה המתלוננת להתפשט בפני הנאשם תוך כדי ריקוד והצגת "מופע חשפנות".

הנאשם הורה למתלוננת לשכב על המיטה, נשכב מעליה כששניהם ערומים, נגע בחזה של המתלוננת, אחז בשדיה וליקק את פטמותיה, ליקק בלשונו את איבר מינה, החדיר אצבעות ידו לאיבר מינה והחדיר את איבר מינו לפיה.

בחלק מהמקרים נכנסו הנאשם והמתלוננת יחד למקלחת והמתלוננת "שפשפה" את איבר מינו של הנאשם בסבון תוך שהנאשם נוגע בגופה, חזה, ישבנה ואיבר מינה.

כשהמתלוננת היתה כבת 14-15 שנים, היא נהגה להגיע לחנות ירקות שהנאשם ניהל על מנת לסייע לנאשם בעבודתו. הנאשם נהג לסגור את החנות, לעלות עם המתלוננת לקומה השנייה, שם כששניהם ערומים, בהנחייתו, המתלוננת הייתה מחככת איבר מינה ברגליו של הנאשם והנאשם היה מחדיר את איבר מינו לפיה של המתלוננת.

באחד המקרים, בחנות, הנאשם הורה למתלוננת להוריד את חולצתה ואת חזייתה, המתלוננת שכבה והנאשם ישב מעליה ואונן, עד אשר שפך את זרעו.

במספר רב של הזדמנויות, בחנות, הנאשם הורה למתלוננת להתפשט תוך שהיא רוקדת לפניו ומבצעת בפניו "מופע

חשפנות".

במספר רב של הזדמנויות, בחנות, הנאשם נשכב על המתלוננת כששניהם ערומים, חיך את איבר מינו באיבר מינה, והחדיר את החלק העליון של איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת. תוך כדי מעשיו הנאשם אמר למתלוננת שהיא "מת להכניס לה אותו". המתלוננת אמרה לנאשם שלא יעשה זאת ושהיא רוצה לעשות את הפעם הראשונה מאהבה. הנאשם ניסה לשכנע את המתלוננת לאפשר לו להחדיר את איבר מינו במלואו לאיבר מינה. המתלוננת סירבה, וכשהנאשם החדיר את חלקו העליון של איבר מינו לאיבר מינה, היא דחפה אותו שלא יחדיר את כל איבר המין.

הנאשם, באחד המקרים בחנות, אמר למתלוננת שהוא רוצה לנסות משהו שונה, להחדיר את אצבעו לפי הטבעת שלה. הנאשם נשכב לצד המתלוננת כששניהם ערומים והחדיר את אצבעו לפי הטבעת שלה.

לאחר המעשים המתוארים לעיל, נהג הנאשם לתת למתלוננת כסף כדי שתקנה לעצמה דברים ושוקולד, ואמר לה שזה "בשביל מה שהיה".

במקרים בהם המתלוננת הגיעה לחנות ולא קיימה עם הנאשם יחסי מין, הנאשם אמר לה שהיא "חייבת לו".

הנאשם, במספר רב של הזדמנויות במהלך התקופה, נהג לנסוע עם המתלוננת ברכב, והורה לה להרים את חולצתה וחזייתה ולחשוף את חזה בפני עוברים ושבים, תוך כדי נסיעה.

בהנחיית הנאשם המתלוננת "מצצה" את איבר מינו של הנאשם שעה שהוא נוהג ברכבו, והוא הכניס את ידו וליטף את איבר מינה של המתלוננת ואת חזה, וכך היה גם במספר הזדמנויות, בחניית חוף הים ב-__ ברכבו.

בחלק מהמקרים הנאשם והמתלוננת עברו למושב האחורי של הרכב, שם התפשטו והנאשם נשכב על המתלוננת וחיך את איבר מינו באיבר מינה עד אשר בא על סיפוקו.

כשהמתלוננת היתה כבת 15 שנים, הנאשם הביא אותה לבית סבתם ב-__, שעה שאיש לא היה בבית, והביא לשם אף את חברתו דאז מ' ילידת 1986, שהיתה קטינה.

הנאשם אמר למתלוננת ולמ' שמאוד חשוב שלא יספרו לאף אחד מה שיקרה. בהמשך, הנאשם והבנות התפשטו ועל פי הוראותיו הן בצעו בו מין אוראלי ביחד ולחוד.

הנאשם הורה למתלוננת לגעת בחזה ובאיבר מינה של מ.ו. והמתלוננת עשתה כן.

המתלוננת ומ' שכבו ערומות על המיטה והנאשם התרומם ושפך את זרעו על גופן.

לאחר מכן, בעת שישבו בסלון, הנאשם לימד את המתלוננת כיצד לאונן לעצמה ואמר לה שעדיף לה לעשות זאת מתחת לתחתונים ולא מעליהן כדי שתהנה יותר.

כשהמתלוננת היתה כבת 16 שנים, ביקשה מהנאשם להפסיק את מעשיו. הנאשם ניסה לשכנע אותה להמשיך, אמר לה שהם נהנים ושלא תהיה כמו הוריהם השמרנים.

בתקופה שלאחר מכן, המתלוננת התחמקה מהנאשם ולא נענתה לבקשותיו לבוא אליו. הנאשם הראה למתלוננת את איבר מינו וניסה לשכנעה לבוא אליו אך המתלוננת סירבה.

עקב כך, הנאשם החל להתעלם מהמתלוננת, לא נתן לה כסף כפי שנהג לעשות ואף התעמת איתה, לעיתים תוך שימוש באלימות.

בסופו של דבר, המתלוננת הגיעה אל הנאשם שעה שישב ליד המחשב, וחשפה בפניו את חזה. הנאשם נגע בחזה והוריד את תחתוניה.

הנאשם המשיך בביצוע המעשים המתוארים לעיל בכתב האישום, עד אשר בסביבות גיל 18, המתלוננת שהיה לה חבר, סירבה בכל תוקף לאפשר לנאשם להמשיך בביצוע מעשיו.

הנאשם ניסה לשכנע את המתלוננת, הראה לה את איבר מינו וביקש שתבוא אליו, אך המתלוננת סירבה.

3. **מתסקיר נפגע העבירה** עולה, כי המתלוננת, כיום בת 26, רווקה, מתגוררת בבית הורי בן זוגה, סטודנטית ל-__ באוניברסיטה.

המתלוננת אינטליגנטית, וורבאלית, נעימה ורגישה, בעלת כוחות ויכולות להגיע להישגים, והגם שהיא מנהלת אורח חיים תקין, תמונת הנזק קשה וברורה ופוגעת בכל מישורי חייה.

המתלוננת תיארה, כי הפגיעות התרחשו מידי יום, גם כאשר בני משפחתה נכחו בבית, ובהמשך עם התבגרותה, גם במקומות שונים מחוץ לבית. הפגיעות הפכו עם השנים ליותר ויותר חודרניות, פולשניות ובוטות. המתלוננת תיארה, כי בדרך כלל הנאשם לא היה אלים כלפיה וכי בדינאמיקה של הפגיעות הנאשם נהג לבקש, לשכנע וללחוץ עליה. לעיתים קרובות אף נהג לתת לה כסף.

להערכת תסקיר נפגע העבירה, הזדהות המתלוננת עם הדמות הנשית הכנועה של אמה, מיקומה במשפחה כבת זקונים, היותה בת יחידה בין בנים והסטאטוס המיוחד של הנאשם כבן בכור, הפכו את הנאשם למושא והערצה עבור המתלוננת והיא למדה להתאים עצמה ליצריו ודחפיו המיניים. הנאשם ניצל את הערצתה, חולשתה ופגיעותה כדי לפלוש באופן בוטה אל המקום הרגשי והתלתי של המתלוננת.

עוד נאמר, כי המתלוננת מתמודדת עם תחושות של בלבול, אשמה ובושה. תחושות אלה מועצמות אצלה על רקע אירועים ומקרים בהם חוותה את עצמה כמי ששיתפה פעולה עם הנאשם.

כיוון שההתעללות התרחשה בתוך המערכת המשפחתית, שאמורה להיות המקום הבטוח והמוגן ביותר עבור הילד, כרוכה בכך גם בגידה חמורה באמון ובמערכת היחסים והתפקידים הפנים משפחתיים. המתלוננת איבדה בעקבות כך את היכולת לסמוך על השיפוט שלה לגבי טיבם של בני אדם. תחושה זו מתעצמת נוכח העובדה שבעקבות חשיפת מעשיו של הנאשם, המתלוננת מתמודדת עם חווית בדידות ונטישה של משפחתה התומכת ומסייעת לנאשם.

המתלוננת סובלת מסממנים פוסט טראומתיים מובהקים של "עוררות יתר", "פלישה" ו"הימנעות". היא סובלת מקשיי שינה, מחרדות ופחדים. היא מתקשה להירדם, סובלת מסייטי לילה ומיקיצות מרובות. תופעות אלו מתגברות לקראת הליכים הקשורים למשפט. המתלוננת נמנעת ממגע פיזי גם עם הקרובים אליה, ובכלל זה עם בן זוגה. היא מתמודדת עם מצבי רוח דיכאוניים ומתארת תקופות של הסתגרות, התפרצויות זעם וכעס כלפי סביבתה הקרובה.

על פי התרשמות עורכת תסקיר הקורבן, משך הפגיעות, חומרתן והגיל בו החלו, עיצבו את אישיותה, משפיעות ופוגעות בהיבט הרגשי, הנפשי, התפקודי ובמישור מערכות היחסים הבינאישיות. במצב זה, אירועי משבר, דחק וסטריס עתידיים הקשורים אף במשימות חיים נורמטיביות, כמו נישואין, הריון והורות, עלולים בקלות להפר את האיזון, למוטט אותה רגשית ולפגוע בתפקודה.

לדעת עורכת תסקיר הקורבן, הכרה חיצונית ברורה וחד משמעית בפגיעה הקשה ובנזקים שנגרמו למתלוננת, לרבות פיצוי כספי משמעותי, יהוו מסר מחזק להמשך שיקום חייה וסייעו בידה להתמודד עם העלויות הכלכליות של התהליכים הטיפולים להם היא זקוקה.

4. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 33, נשוי ואב לשני ילדים. סיים 12 שנות לימוד

עם תעודת בגרות חלקית, התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא.

לטענת הנאשם, במשך שנה מיום הגשת התלונה על ידי המתלוננת הוא התקשה להודות בעבירות המיוחסות לו בשל תחושת הבושה והאשמה שחש, אך לאחר שהודה חש תחושת פורקן והקלה.

לתפיסתו של הנאשם, בחר באחותו המתלוננת כקורבן לפגיעותיו המיניות בשל זמינותה עבורו ויפוייה.

קצינת המבחן התרשמה, כי מדובר באדם בעל עיסוק אובססיבי במיניות, צורך בשליטה באחר, ללא גילויי אמפטיה וריכוז עצמי בסיפוק צרכיו, תוך ביטול הקורבן וניצול גילה הרך ותמימותה.

להערכת קצינת המבחן, לא ניתן לשלול קיומה של סטייה מינית פדופילית בעניינו של הנאשם.

מדו"ח שהתקבל מטעם הגורם הטיפולי, המרכז "התחלה חדשה", עולה כי, לאחרונה לאחר תקופה ארוכה של הכחשה, החל הנאשם באופן ראשוני לקחת אחריות על מעשיו ולגלות מודעות ראשונית לחומרת הפגיעה שהסב למתלוננת אולם ישנם עיוותי חשיבה כדוגמת ייחוס הדדיות והשלכת האחריות על הסביבה בה גדל. אף קצינת המבחן התרשמה כי מדובר בתהליך ראשוני ביותר אשר לצדו ניכרת גישה קורבנית מצד הנאשם, תוך התמקדות בצרכיו ובמחירים האישיים עמם הוא ומשפחתו מתמודדים.

בהתאם לאמור, המלצת קצינת המבחן היא, כי במקביל להליך טיפולי, יש מקום לענישה מוחשית ומשמעותית אשר תחדד את מודעותו של הנאשם לחומרת מעשיו ותוצאותיהם. כן המליצה קצינת המבחן על הטלת פיצוי כספי למתלוננת.

5. חברו לעבודה של הנאשם, ר' העיד בבית המשפט, כי הוא מכיר את הנאשם מזה 6 שנים מעבודתם יחד. לדבריו, הנאשם היה מסייע לו בפעילות גמ"ח ונרקמה ביניהם מערכת יחסים של כבוד ועזרה הדדית. לגבי העבירות בהן הורשע הנאשם, אמר העד כי הוא הכיר אדם אחר ושאינו יודע על מה מדברים.

אשתו של הנאשם, ג', העידה בבית המשפט, כי היא והנאשם מכירים כ- 7 שנים וכי יש להם שני ילדים משותפים בני 3 ושנה וחצי. עוד העידה, כי הנאשם בעל טוב ואהוב, אבא מפנק, איש מסור למשפחה ולילדים, איש עבודה וכי הוא התנהג אליה בכבוד ויחסיהם בבית היו טובים.

עוד ציינה, כי מאז המקרה חרב עליהם עולמם שלה ושל הילדים, מצבם הכלכלי לא טוב, ואין להם מקור פרנסה בשנתיים האחרונות למעט קצבת הביטוח הלאומי שהנאשם מקבל.

העדה ביקשה להתחשב בה ובילדים וציינה, כי הם חסרי אונים ונקלעו לסיטואציה הזו ללא אשמה וללא ידיעה מוקדמת.

6. **ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש טענה**, כי יש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל במתחם שבין 18-25 שנות מאסר, פיצוי גבוה ומשמעותי למתלוננת, קנס או מאסר תמורתו ומאסר על תנאי מרתיע וארוך. לטענתה, הנאשם הפך את המתלוננת לשפחת מין מאז הייתה בת 8 שנים בלבד ועד הגיעה לגיל 18. את העבירות ביצע הנאשם בבתיים בהם התגוררה המשפחה.

הנאשם ניצל את תמימות המתלוננת, זמינותה וחוסר האונים שלה וביצע את העבירות ברוע ובשיטתיות בלתי נתפסים. מדובר בנאשם שפעל באין מפריע שנים ארוכות וכתב האיטום מדבר בעד עצמו על מידת מסוכנותו ויכולתו של הנאשם לפגוע בכל קטינה ודי שתהיה זמינה וחסרת ישע, והכל על מנת לספק יצריו המיניים המופרעים.

לטענת ב"כ המאשימה, הערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה הינו בטחון הציבור ובטחון הפרט וזכותו של אדם לאוטונומיה על גופו. באופן הבסיסי ביותר, זכותו של כל אדם, ובפרט זכותו של קטין, לחיות את חייו מבלי להיות קורבן תמידי למעשי זוועות כדוגמת אלה שביצע הנאשם במקרה הנדון.

עוד נטען, כי חברה מתוקנת מחויבת ביתר שאת להגן על שלומם של קטינים. הפגיעה בשלומה של המתלוננת, משך רוב ילדותה הייתה פגיעה אנושה ביותר וילדותה נגזלה על ידי הנאשם בעשותו את מעשיו החולניים.

במקרה זה, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן הנה הפגיעה הקשה ביותר שניתן להעלות על הדעת.

לטענת ב"כ המאשימה, במקרה דנן אין נסיבות אשר יש בהן כדי להקל באופן משמעותי בעונשו של הנאשם ויש להעדיף בשיקולי הענישה את הסבל הרב והפגיעה הקשה שנגרמו למתלוננת. גם לעובדה שלנאשם עבר פלילי נקי, אין משמעות כשמדובר בעבירות מין שבוצעו לאורך שנים, תחת קשר של שתיקה.

בהתאם לאמור, יש להשית על הנאשם עונש מאסר על פי המתחם שהוצג, ושלא בחלקו התחתון, וזאת נוכח הצורך בהרתעת הנאשם בפרט ועברייני מין בכלל.

7. **לטענת ב"כ הנאשם**, יש משמעות אמיתית להודאתו וללקיחת האחריות של הנאשם. שילוב הנסיבות של הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות, כ-8 שנים, עם העובדה שהנאשם היום אדם מבוגר בן 33, נשוי, אב לשני ילדים, מנהל אורח חיים נורמטיבי במשך שנים, צריך להוביל לענישה שחורגת באופן ממשי ממתחם העונש שהציגה המאשימה.

מעשיו של הנאשם פסקו בלי קשר להליך משפטי, לפני שנים ארוכות, כשאין חזרה על מעשים דומים, ויש בכך כדי ללמד על סיכויי השיקום של הנאשם.

בצד הענישה יש לתת לנאשם, שהוא בר שיקום, אפשרות להשתקם, בייחוד לאור העובדה שההרשעה מגיעה שנים רבות לאחר המעשים.

המעשים החלו בשנת 1995, בעת שהנאשם היה כבן 16, היום הנאשם הוא אדם אחר. הנאשם עשה שירות צבאי, עבד כל שנותיו בקביעות וברציפות, ועד למעצרו עבד למעלה מ-5 שנים כפורק מטענים.

הנאשם הודה בשל הבנה והפנמה של הפסול במעשיו ובחודש אוקטובר הוא החל בטיפול ונראה שיש אופק טיפולי ותקווה אמיתית לשיקום.

כשנער צעיר בן 16 מתחיל במסכת קשה כזו, הוא גדל בצורה מעוותת ולכן יש להבחין מקרה זה ממקרים בהם מדובר באבא או בסבא שמבצעים מעשים אלה בגיל מאוחר.

אין ספק שמדובר במקרה קשה, אך יש לחרוג ממתחם העונש המוצע באופן מהותי בשל שיקולי השיקום המיוחדים שתוארו לעיל.

בדבריו לעונש, הביע הנאשם חרטה והוסיף **"ביצעתי עבירות חמורות וקשות לאורך זמן, אני מתבייש בהן, כואב לי מאוד, גם לאחותי וגם למשפחה, לאשתי, לילדים. כל העניין הזה לא פשוט לי. אני מצטער"**

דין

מדובר בתיק חמור במיוחד. הנאשם ביצע עבירות מין רבות וחמורות במשך כ 10 שנים באחותו הקטינה וממש נהג בה כבשפחת מין.

8. כמפורט בסעיף 40ב לחוק העונשין, **"העיקרון המנחה בענישה, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** כאשר חומרת מעשה העבירה הינה בנסיבותיו.

בדברי ההסבר להצעת החוק צוין, כי יחס הולם **"מבטא את עקרון הגמול"**.

הנאשם הורשע בעבירות חמורות וקשות מאד. אין להשלים עם כל סוג של התעללות מינית, וודאי כשהקורבן הינה ילדה רכה בשנים שנאלצה לשמש כשפחת מין לאחיה, מידי יום ביומו, דרך שגרה ולאורך שנים, עד בגרותה.

הנאשם ביצע את העבירות במסגרת התא המשפחתי, שאמור להיות המקום המוגן והבטוח ביותר עבור קטינים הגדלים במסגרתו. הנאשם ניצל את מעמדו, ואת האמון שנתנה בו המתלוננת בשל היותו אחיה הבכור שאמור להגן עליה ולרצות בטובתה. גם כאשר ניסתה המתלוננת להפסיק את מעשיו של הנאשם, ניצל הנאשם את מעמדו, התעלם מהמתלוננת, לא נתן לה כסף כפי שנהג לעשות ולעיתים אף השתמש באלימות כלפיה עד אשר נכנעה המתלוננת ללחציו.

9. חרף מאמציה של המתלוננת לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, מקריאת תסקיר נפגעת העבירה, ניתן להיווכח, כי מעשיו של הנאשם השאירו חותם שלילי בחייה של המתלוננת והם משליכים באופן ישיר על מצבה הנפשי גם כיום. מעשיו של הנאשם נמשכו מאז שהיתה רק בת 8 שנים ועד גיל 18. מדובר בביצוע עבירות רבות לאורך שנים רבות שהן השנים המשמעותיות ביותר להתפתחות המתלוננת כילדה וכנערה, שנים בהן עליה ללמוד את מהותם של מערכות היחסים והתפקידים הפנים משפחתיים של בני הבית. הנאשם ערער את כל

יסודות עולמה של המתלוננת כאשר יצר עבודה מציאות מעוותת לפיה האנשים הקרובים ביותר אליה, פוגעים בה במקום שאמור להיות הבטוח ביותר עבורה, בביתה.

מציאות זו אופפת את חייה של המתלוננת אף היום, מספר שנים לאחר מעשיו של הנאשם, כאשר אינה נתמכת על ידי בני משפחתה, המצדדים בבנם הפוגע- הנאשם.

באשר לחומרת עבירות מין במשפחה קבע בית המשפט העליון בע"פ 2454/11 פלוני נ' מדינת ישראל (21.04.2013) כי:

"כפי שצינתי בע"פ 7015/09 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.2012) "מן הראוי להשית על מבצעי עבירות מין במשפחה עונשי מאסר משמעותיים, הן לשם הרתעתם האישית והן להרתעת הרבים, ובעיקר על-מנת לשקף את מידת הפגיעה החמורה בקורבנות ובזכות היסוד של כבוד האדם, וכן במטרה להביע את הסלידה ושאת הנפש של החברה מביצוע עבירות אלה" (שם, בפסקה 42). ויפים לעניין זה דברי חברתי השופטת ע' ארבל בע"פ 2480/09 פדלון נ' מדינת ישראל (10.3.2008):

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקורבן, ניצול התמימות האמון, חוסר האמון ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות- כל אלה הם מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על-ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים אלו לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם ולשלוח מסר מרתיע לעבריין שעניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח".

ראו גם עפ 6352/10 מדינת ישראל נ' פלוני (15.10.12):

"עבירות מין בתוך המשפחה הן מהעבירות החמורות והמזעזעות בחוק העונשין, והן כרוכות בסבל וייסורים נמשכים לקורבנותיהן. יש להתריע כנגדן, להוקיען ולהחמיר בענישה בגינן. אכן, במקרים מתאימים, בית משפט זה לא נרתע מהשתת עונשי מאסר ארוכים במיוחד בגין עבירות מסוג זה"

10. הנאשם פגע בערך החברתי של ביטחון הפרט, שלמות גופו, האוטונומיה של האדם על גופו, זכותה של המתלוננת לחיות חיי שלוה וביטחון תוך התפתחות אישיותה בתנאים נורמטיביים ומוגנים שלא כרוכים בסבל ובהשפלה שהביאו עליה מעשיו של הנאשם.

11. לאור עקרון הלימות הענישה, נראה שהמקרה מחייב ענישה ממשית, קשה ומרתיעה, וזו אף מדיניות הענישה הנהוגה במקרים אלה, בייחוד כאשר עסקינן בגילוי עריות בקרב קטינים. הפסיקה חזרה והדגישה, כי על בית המשפט לשמש מגן לקטינים מפני אלה המנצלים את תמימותם ופוגעים בגופם, בנפשם, ובכבודם.

12. על פי הפסיקה הנוהגת, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם נע בין 13 ל- 19 שנות מאסר.

13. השיקול של הרתעת הנאשם בפרט והציבור בכלל, גובר בנסיבות העניין על הצורך להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם. עם זאת, יש להתחשב בנסיבותיו האישיות בעת גזירת העונש.

הנאשם החל לבצע את מעשיו כאשר הוא עדיין היה קטין, בן 16 שנים, אך יש לזכור, כי המתלוננת היתה אז כבת 8 בלבד והמעשים נמשכו עד שהגיע לגיל 26. כיום הנאשם נשוי ואב לשני פעוטות. אשתו של הנאשם העידה על ההשלכות המשמעותיות של הענישה עליה ועל ילדיהם, הן בהיבט הנפשי והן בהיבט הכלכלי.

יש ניצנים של תחילת הליך טיפולי. הנאשם הודה במעשים המיוחסים לו, אף אם לא עשה זאת בהזדמנות הראשונה וחסך מהמתלוננת את הצורך להעיד בבית המשפט על כל הכרוך בכך, ומובן שגם נחסך זמן שיפוטי יקר. חלפו 8 שנים מאז ביצע הנאשם את העבירות והוא לא הסתבך בעבירות נוספות. בעניין זה יש לציין, כי הפסיקה העניקה משקל מועט לחלוף השנים מאז בוצעו העבירות. ראו לעניין זה פ' 4327/12 פלוני נ' מדינת ישראל (05.06.2013):

"לטעמי, וככל שעסקינן בגזירת הדין בגין עבירות מין במשפחה, שקורבנותיהן הם קטינים, יש ליתן משקל מוגבל לשיקול, בדבר חלוף השנים מאז בוצעו העבירות. כאמור, המחוקק נתן דעתו לתופעת הדיווח המאוחר של הקורבנות הקטינים על הנעשה בגופם, ומשום כך, ובאופן חריג, קבע, כי מניין תקופת ההתיישנות בת עשר השנים, יתחיל עם הגיעו של הקורבן לגיל 28. הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל או הקלה משמעותית בעונש, רק משום חלוף הזמן הרב מאז בוצעו עבירות אלו, אינן עולות בקנה אחד עם מטרת ההארכה של תקופת ההתיישנות. לא זו אף זו, קבלת עמדת הסנגור עשויה לגרום עוול נוסף לקורבנות, ולהרתיעם מהגשת תלונה נגד הפוגע, דבר שממילא הם מתקשים לעשות, נוכח תעצומות הנפש הדרושות לכך, ועל אף תקופת ההתיישנות הארוכה."

14. ב"כ הנאשם הדגיש את הפוטנציאל השיקומי שיש בנאשם וטען, כי בנסיבות העניין יש לסטות ממתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם.

לאחר שעיינו בתסקיר שירות המבחן ובדו"ח הגורם הטיפולי, "התחלה חדשה", הגענו למסקנה, כי לא מתקיימים יסודותיו של סעיף 40ד בענייננו ואין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם במקרה זה.

גם בתסקיר שירות המבחן וגם בדו"ח נכתב, כי התהליך הטיפולי בנאשם עדיין בחיתוליו וכי הוא החל, באופן ראשוני, לקחת אחריות למעשיו ולגלות מודעות ראשונית לחומרת הפגיעה שהסב למתלוננת, אך יחד עם זאת ניכרת גישה קורבנית מצידו, תוך התמקדות בצרכיו ובמסכנותו והשלכת האחריות על הסביבה בה גדל.

גם לו סברנו שסיכויי השיקום ממשיים יותר מהקיימים במקרה זה, נראה, ששיקולי הגמול וההרתעה מחייבים להחמיר בעונשו של הנאשם, אשר ביצע, באחותו הקטינה, עבירות מין רבות וחמורות לאורך כעשר שנים ויש להעדיף את הצורך במתן ביטוי הולם לחומרת המעשים על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו לעניין זה ע"פ 2661/12 פלוני נ' מדינת ישראל (19.11.2012))

15. לאחר ששמענו את התובעת, הסניגור, הנאשם, עדי האופי, עיינו בתסקיר שירות המבחן ובתסקיר

נפגעת העבירה, בהתחשב בחומרת העבירות ובנימוקים לעיל, אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 14 שנות מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום 22/7/12 עד יום 10/10/12.
- ב. 24 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא עבירת מין שהיא פשע.
- ג. הנאשם יפצה את המתלוננת בסכום של 60,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' אדר תשע"ד, 20 פברואר 2014, במעמד הצדדים.